

Љубица Милетић

ИЗГУБИЛИ СМО СТРАХ

У наручју давне успомене
на стварање света
развије се путања, назре се
треном сверазорним јасност:

јесмо ближи, јесмо, удаљили се јесмо
и страх нас више неће

РАЗДАЉИНЕ

Између нас две тишине
Легле поребарке.
Два смо бића као два града
Различита: из јаве и из бајке.

Све је јасно и знано,
И давно све речено
Да се не може даље!

Али како? Све је непојамно
И снено, сном сатрвено
Од љубави и смрти саливено.

Између нас две тишине
легле поребарке.
Будимо се као два града:
Онај из јаве и онај из бајке.